

ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΓΙΑ ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΜΑΣ ΤΟΝ ΕΧΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ

Να αποτρέψουμε τη σκοταδιστική συγκέντρωση στην Ακαδημία!

Μετά την οπισθοδρομική καμπάνια υπέρ του «αγέννητου παιδιού» στο μετρό της Αθήνας, η κίνηση «Αφήστε με να ζήσω» επιχειρεί το Σάββατο 22 Φεβρουαρίου να ασκήσει προπαγάνδα κατά των αμβλώσεων και στην πόλη των Ιωαννίνων, έχοντας τη στήριξη της Μητρόπολης Ιωαννίνων, του Μητροπολίτη Μάξιμου και πληθώρας συντηρητικών φορέων και οργανώσεων.

Η σκοταδιστική αυτή προπαγάνδα συνδέεται με την ευρύτερη τάση μιας συντηρητικής κοινωνίας να ασκήσει έλεγχο στα σώματα και την σεξουαλικότητα των γυναικών. Είναι εμφανής η επίθεση στο αναφαίρετο δικαίωμα αυτοδιάθεσης του γυναικείου σώματος, καθώς και ο δυνητικός κίνδυνος κατάλυσης των κατοχυρωμένων αναπαραγωγικών δικαιωμάτων των γυναικών. Με το ζήτημα του δικαιώματος διακοπής μιας ανεπιθύμητης κύησης να επανεμφανίζεται στον δημόσιο λόγο, αρχίζουν να αμφισβητούνται θεμελιώδη κεκτημένα, ενώ διαμορφώνεται παράλληλα ένα κλίμα που κανονικοποιεί την σταδιακή καταπίεσή του στις συνειδήσεις. Πολλοί είναι εκείνοι που φαντασιώνονται την ποινικοποίηση των αμβλώσεων και ίσως με τον τρόπο αυτό προετοιμάζουν έμμεσα το έδαφος για μία μελλοντική αλλαγή της νομοθεσίας που θα γινόταν πιο εύκολα αποδεκτή από το κοινωνικό σώμα.

Βαδίζουμε, λοιπόν σε συντηρητικά και σκοταδιστικά μονοπάτια, καθώς επανεμφανίζεται στον δημόσιο λόγο ένα θέμα λήξαν που αποτελεί κατάκτηση του φεμινιστικού κινήματος και πυλώνα της απελευθέρωσης μίας κοινωνικής ομάδας από την συστημική καταπίεση.

Βασική πρόφαση της επικαιρότητας κατά των αμβλώσεων αποτελεί η υπογεννητικότητα. Εδώ βρίσκεται διάχυτη η παραδοσιακή πατριαρχική και χρησιμοθηρική λογική του κράτους, σύμφωνα με την οποία το γυναικείο σώμα αντιμετωπίζεται σαν αναπαραγωγική μηχανή για τις εκάστοτε ανάγκες του έθνους σε έμπυχο δυναμικό. Κράτος και κεφάλαιο προσπαθούν να οικειοποιηθούν τα σώματα των γυναικών και να τα μετατρέψουν σε μηχανές προς αναπαραγωγή νέων γενεών εργαζομένων ή και στρατιωτών, αδιαφορώντας παράλληλα για τις συνθήκες διαβίωσης των εν λόγω ατόμων. Η αξιοπρεπής μελλοντική διαβίωση του παιδιού και της μητέρας στην Ελλάδα του 2020, που βάλλεται έντονα από προβλήματα όπως η ανεργία, το ασφαλιστικό και η επισφαλής οικονομία, φαίνεται να μην είναι καν άξια λόγου, σα να μην αφορά σε ανθρώπινες ζωές, αλλά σε άψυχα αντικείμενα και αριθμούς στατιστικών.

Η πολιτική αυτή τοποθέτηση έχει συγχρόνως όμως και μια εθνικιστική χροιά. Σε ένα παραλήρημα ξеноφοβίας ρατσισμού και σκοπιμοτήτων η κυβέρνηση αντιμετωπίζει τους μετανάστες ως εσωτερικό εχθρό, οπότε προβάλλεται έντονα η ανάγκη γέννησης «ελληνόπουλων» σε αντιδιαστολή με την εισροή «ξένων» που φέρουν τις φυλετικές, πολιτιστικές και πολιτισμικές επιπλοκές που της είναι έκδηλα αντιπαθείς. Έτσι, αντί να γίνονται προσπάθειες ένταξης των μεταναστών (π.χ. άμεση εκχώρηση ασύλου και αναγνώριση υπηκοότητας σε παιδιά μεταναστών), υπάρχει μία στόχευση για αύξηση του πληθυσμού, αλλά με διατήρηση του «εμείς», όπως το ορίζει το κράτος με τα ρατσιστικά κριτήριά του. Το κράτος επιχειρεί, λοιπόν στο όνομα της «εθνικής

ταυτότητας», «της πατρίδας» και «της οικογένειας» να γίνει διαχειριστής της γυναικείας αναπαραγωγής.

Επομένως, σε μία πολιτική ατζέντα που συνδυάζει τα παραπάνω στοιχεία γίνεται ξεκάθαρος ο παραλογισμός και η υποκρισία ενός συστήματος που προκρίνει την γέννηση αποκλειστικά και μόνο Ελλήνων, ως μέσο αντιμετώπισης της κρίσης που δημιουργεί ένα προβληματικό οικονομικό σύστημα.

Καταλυτικός είναι και ο ρόλος της εκκλησίας, που με ένα προσώπειο ηθικολογίας φροντίζει να υποστηρίξει οπισθοδρομικά κινήματα που αντιτίθενται στην αυτοδιάθεση του γυναικείου σώματος, αλλά και να διαμορφώνει σημαντικό μέρος της κοινωνικής συνείδησης, δεδομένου ότι σε πόλεις όπως τα Ιωάννινα έχει σημαντική απήχηση. Σε αντίθεση με το σχετικά προοδευτικό πρόσωπο που διέθετε ιστορικά η τοπική εκκλησία, τώρα αποφασίζει να αλλάξει κατεύθυνση και να στηρίξει μια βαθιά αναχρονιστική και ακροδεξιά εκδήλωση. Τα σκοταδιστικά στοιχεία της εκκλησίας βγαίνουν στην επιφάνεια, με τη δημόσια στήριξη της Δεξιάς κυβέρνησης της ΝΔ.

Το δικαίωμα των γυναικών στη νόμιμη άμβλωση είναι απαράδεκτο να τίθεται, έστω και έμμεσα, υπό αμφισβήτηση, αφού αποτελεί βασικό κεκτημένο που προστατεύει τις γυναίκες από επικίνδυνες και αναποτελεσματικές μεθόδους διακοπής ανεπιθύμητων κυήσεων. Με την απονομιμοποίηση των αμβλώσεων, όπως έχει αποδειχτεί, δεν πρόκειται να μειωθεί ο αριθμός τους. Η ανάγκη πραγματοποίησης αμβλώσεων συνεχίζει να υπάρχει και με μια περιοριστική νομοθεσία ή ποινικοποίηση και ικανοποιείται σε συνθήκες και με πρακτικές που θέτουν σε κίνδυνο την υγεία και πολύ συχνά ακόμα και τη ζωή των γυναικών. Αυτό που δεν ενδιαφέρει ποτέ όσους μάχονται κατά των αμβλώσεων είναι το δικαίωμα στη ζωή, την ασφάλεια, την υγεία και την ελευθερία των γυναικών, το αυτονόητο δικαίωμα να έχουν τον λόγο για την ίδια τους την ύπαρξη.

Η σεξιστική αντίληψη ότι το σώμα των γυναικών και μελλοντικά του παιδιού αποτελούν ιδιοκτησία του άντρα και του πατριαρχικού κράτους είναι διάχυτη σε μία κοινωνία θεμελιωμένη στον καπιταλισμό και τον μισογυνισμό, που σε συνδυασμό με εθνικιστικά στοιχεία συνθέτουν ένα απάνθρωπο παζλ υποβιβασμού της ανθρώπινης ζωής. Αρνούμαστε τα σώματά μας να γίνουν εργαλεία της κρατικής μηχανής και μέσο πραγμάτωσης μιας εθνικιστικής προπαγάνδας!

Να μην επιτρέψουμε σε κανέναν να ασκεί έλεγχο στα σώματά μας. Να μην επιτρέψουμε σε κανένα συντηρητικό, ακροδεξιό στοιχείο να αμφισβητεί το δικαίωμά μας στην αυτοδιάθεση!

Ο Ε.Κ.Χ. Αλιμούρα καλεί κάθε άτομο και συλλογικότητα που τοποθετούνται υπέρ της χειραφέτησης των γυναικών σε μαζική συγκέντρωση στην Ακαδημία.

Σάββατο 22 Φεβρουαρίου 5:30 μ.μ. στην Ακαδημία

Να απαντήσουμε και να αντισταθούμε μαζικά στο σκοταδισμό και στην πατριαρχία!

Ενάντια σε κάθε καταπίεση και ψυχολογικό εκβιασμό! Δικό μας το σώμα, δικό μας και το δικαίωμα. Η μήτρα και η ζωή μας ανήκουν σε εμάς!